

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedijerja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 70.

V Ljubljani, v sredo 28. marca 1894.

Letnik XXII.

Zaupnica in nezaupnica.

Z Gorenjskega, 26. marca.

Nezaupnici, katero so skovali gorenjski naprednjaki grofu Hohenwartu, pač pristuje prislov: „akademik“. Ne le, da ji je kumoval „akademik“, temveč tudi njena namera je tako slabo podprta, da se ji je že naprej smel odrekati dejanski vspeh. Toda napačno bi bilo, če bi kdo mislil, da je edini namen nezaupnice vreči grofa Hohenwarta. — Taka nenavadna misel bi se pač v najbolj razgreti akademski glavi ne bi mogla poroditi; niti bi te stvari zadaj stoječi radikalni vodje tako širokoustno ne hvalili — sebi v zasmeh. Ost je obrnjena drugam! Če so napredni agitatorji več mesecev nabirali podpisov v potu svojega obraza, če je radikalni dnevnik z debelim tiskom, s polnimi imeni in naslovi navel podpisance, potem je že za nekaj šlo, kar je bilo znoja in tiskarskega črnila vredno. Da bi strmeči svet ne dvomil dalje o pravi nakani, prišel je takoj za „nezaupnico“ komentar, ki je razodel skrivnost: da je namenjen udarec duhovniški domeni v radovljiškem okraju.

In ta komentar je popolnoma avtentičen, kajti izšel je pri prvakihi-voditeljih in nadzornikih mladostovskega gibanja. Pa če bi tudi kdo še dvomil o tej nameri, osebni napadi na duhovnike, gnojnice opravljanja in obrekovanja, ki se je razlivala čez nje, zadosti oznanja, komu velja. Semper idem. Kjerkoli se zablišči luč slovenskega naprednjaštva, videti je v njenem svitu ostudne podobe sumničenja, zavisti in sovraštva. Marsikoga mora strezniti ta pogled, da se obrne proč od te laži-prosvete, ki razkriva le svojo sramoto.

Se v nekem drugem oziru je podučljiva gorenjska nezaupnica. Med podpisanci je zelo obilo število županov. Že nekaj mesecev preje so govorili, da prirede gorenjski župani izjavo zoper grofa Hohenwarta. Razsoden človek se je pač moral vprašati: kak vpliv si pripisujejo, da hoté sami, brez vednosti volilnih mož in volilcev storiti tak važen korak? Župan, ako ni bil volilni mož, pač nima večje pravice, kakor navaden volilec. Navzlic temu so lovili zlasti podpise županov, občinskih svetovalec in odbornikov. Obljube, hvalisanje, prijazna pisma, ki so prihajale iz Ljubljane, dostikrat tudi zvišče so pomagale, da so deloma dosegli svoj namen. Občinski pečati, katere so pritiskali, so imeli namen, dati „nezaupnici“ neko uradno lice. Javna pohvala v „Slov. Narodu“ jim je bila plačilo za ubogljivost. Kako zelo se je spremenila liberalna taktika!

Pred letom dnij so bili župani in občinski odborniki, ki so podpisali zaupnice mil. gospodu knezoškofu „omejeni možje“, ki ne poznajo slovenskih razmer in sedaj so „zavedni možje“, ki zasledujejo visoko politiko Hohenwartovo.

Namen je jasan. Župane in občinske odbore hočejo nasproti duhovstvu postaviti, da bi omejili njegov vpliv. Občinski odbori naj bi bili radikalne trdnjave, od koder bi se razširjalo njihovo gospodstvo. O priliki udanostnih izjav na mil. gosp. knezoškofa pokazala se je prelepa jedinstvo med duhovstvom, obč. odbori in prebivalstvom. Ta jedinstvo se mora razrušiti, sicer ne more liberalna pšenica v klasje!

Zaupnica našemu državnemu poslancu grofu Hohenwartu, podpisana od velike večine volilnih

mož in volilcev, bodi odločen odgovor na vse radikalne spletke!

Gledé nezaupnice same pa moramo reči: Dokler naši poslanci sami zaupajo grofu Hohenwartu, je taka nezaupnica, če že ne silno netaktna, vsaj zelo prenačljiva. Iz teh vzrokov zdela se nam je zaupnica umestna, da se zjasni položaj. Volilec na zaupnici podpisani, ne dajali bi take izjave, da nismo po nezaupnici in njenem komentaru bili naravnost izživani. Sicer se pa s to zaupnico nikakor ne odrekamo svojim verskim in narodnim zahtevam, in si pridržujemo popolno prostost delovanja. S tem bode pač „nezaupnici“ zadnja opora spodbita.

Neki negativen vspeh pa ima gotovo tudi izjava gorenjskih naprednjakov. Pokazalo se je namreč, da se tudi vroznana disciplina gorenjskih volilcev dá rušiti in da so tudi pri nas že omahljivci. ki gredo radikalcem na limanice ne vedoč, da delajo sebi v škodo. — Pod pretvezo, da varuje gospodarske koristi ljudstva, skuša dobivati tudi pri nas liberalizem novih tal. Tu je treba trajnega odpora, stalne organizacije, ki bode segla v ljudstvo, v njem širila pravo prosveto in ga politično vzgojevala. — In najboljši pripomoček, da to dosežemo, bilo bi: katoliško politično društvo za Gorenjsko. Tu ne gre za „domeno strastnih duhovnikov“, temveč za versko-narodno vzgojo našega ljudstva, ki hoče kot tako tudi stopiti v javnost. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. marca.

Volilna reforma. „Reichspost“ piše v svojem velikonočnem članku, da bi bilo najbolje, da

LISTEK

Katoliška delavska družba v Zagorju ob Savi.

(Dalje.)

Ko so se nekoliko polegli navdušeni živio-klici presv. cesarju in sv. očetu se oglasi profesor in kn. šk. konz. svetnik J. Gnezda in pozdravlja v imenu „katol. društva rokodelskih pomočnikov v Ljubljani“, katero on predvodi, novo „katoliško delavsko družbo“, ki je v najbližjem sorodstvu z ljubljanskim. Očeta sta sicer različnega imena: „delavsko in rokodelsko“, a mati je obema ista: „katoliško“. Da je temu tako, priča danes blagoslovljena podoba, tu na odličnem mestu viseča ter slična oni, v dvorani katol. rokodelske hiše v Ljubljani, t. j. podoba sv. Družine. Ta blažena družina bodi vzor obema društvoma, sv. rednik, rokodelc Jožef, sv. mati Marija in presv. dete Jezus — trojica, edina v molitvi, delu in ljubezni. — Govornik pravi, da ga v Zagorju zelo zanima še druga slika, katero je ravnokar videl in jo je r. mojster Adolf v prelepi zagorski cerkvi naslikal na podlagi pripovedke iz davnih časov idrijskega rudnika: sv. Barbara, zavetnica rudokopov prinese ponesrečenemu rudarju sv. Popotnico. Povest pa je tale: Bili so v idrijski jami zasuti trije rudarji. Vsak izmed njih je imel v smrtnih težavah še svojo srčno željo, ka-

tere so se jim tudi spolnile. Eden bi bil še enkrat rad videl beli dan; in ko ga zagleda, umrje. Drugi je želel še enkrat videti svojo ljubo ženo in ko se mu je želja spolnila, je takoj umrl. Tretji pa moli k sv. Barbari, naj mu izprosi sv. Popotnico, kar se tudi zgodi, potem pa umrje siromak. Na vprašanje, kateri izmed teh rudarjev da je srečen v nesreči, je odgovor lahek: prvi je sicer zagledal beli dan, kojemu je pa morda sledila večna noč. Drugi je še videl svojo ženo, s katero ga je sklepala najpristranejša ljubezen; a kdo je porok, da se to veselje ni spremenilo po smrti v neskončno žalost? In kaj poročemo o večnosti tretjega, ki je bil pred smrtjo še okrepljen s kruhom življenja? Sklenjen je bil z Bogom na vse veke.

Delavci po jamah, tudi zagorski so vedno v smrtni nevarnosti, in blagor jim, katere Bog pripravljene k sebi pokliče. Res, da za večnost pripravljenemu biti je težko. Ponuja se pa zagorskim jamskim delavcem lepa prilika za to v novi „katoliški delavski družbi“, katera ima prelepi namen, vzbujati in gojiti pravega krščanskega duha ne samo za čas službe božje v cerkvi, ampak za zunanje vsakdanje življenje. Tudi zagorski delavski družbi velja po govornikovem menenju geslo ljubljanskega „katol. rokodelskega društva“: Vera in čednost, t. j. ona vera, katera se zunaj kaže po dobrih delih; ime „katoličan“ naj ne bode le zapisano v krstni knjigi, kajti goli krstni list še nikdar ni veljal za vstopnico v nebesa. Bodimo verni katoličani v vseh

okolščinah. Drugi del našega gesla je delavnost. Da, za delo je Bog človeka vstvaril; in bodi delo tudi težavno, zmagali je bomo, da le prosimo pomoči od zgoraj, kjer je nam zagotovljena; sicer pa je delo prazno brez žegna z nebes, kakor naš pesnik pravi.

Vse člane delavskega društva pa naj objema bratavska ljubezen in edinstvo, kajti le v edinstvi je moč. Da je to resnica, kažejo nam zlasti nasprotna društva; učimo se od njih in posnemajmo jih v slogi! Ako se bode nova družba držala tega načela, da bodo posamezni člani verni, delavni in edini: potem smemo z gotovostjo pričakovati, da se bode čedalje bolj širila, krepila in se uresniči naša presrečna želja, izražena v društvenem pozdravu: „Bog blagoslovi pošteno delo!“

Da „Bog blagoslovi pošteno delo“, so ponavljali zbrani delavci za preč. g. govornikom, a h krati so mu izražali v glasnem odobravanju zahvalo, da jih je pozdravil v tako lepih, navduševalnih besedah, kažočih sveto vnetje za delavski stan, kateremu služi že nad četrto stoletja.

Vodja g. Povše govoril je blizu to le:

Neki list prinesel je te dni novico, da se podajo nekateri ljubljanski gospodje v Zagorje, da prepričajo tukajšne delavce o potrebi katoliškega delavskega društva. In list pogodil je pravo, ker kakor za sleherno dobro stvar tudi za narodno probujo treba je, da se vneti domoljubi podajo med ljudstvo, kateremu pojasne vso zadevo, ter da ga navdušijo

3/4 6 4 M M

bi krona sama oktroirala Taaffejev volilni red. Od sedanje državnozbornske večine namreč ni pričakovati, da bi kaj pametnega sklenila. — Nemškim liberalcem pa nič kaj ne ugaja, da se kdo še spomni na Taaffejevo predlogo o razširjenju volilne pravice. Bojé se namreč, da ta volilna reforma še pride na dnevni red, ko bode modrost koalicijskih strank pri kraju. Upanja namreč ni veliko, da bi se za kak načrt o spremembi volilne pravice dobila dvetretjinska večina. Če pa sedanja vlada za noben načrt ne dobi potrebne večine, bode že čast od nje zahtevala, da se umakne in nikakor ni izključeno, da za njo pride dr. pl. Steinbach, kateri bode morda igral še važno vlogo v avstrijski notranji politiki. Prav lahko je, da se motijo tisti, ki so mislili, da so ga za zmiraj odrinili.

Socijalističen shod. Na Dunaju te dni zboruje velik socijalističen shod in se posvetuje o tem, da bi se uprizoril velik generalni strajk, ako vlada ne dovoli občne volilne pravice. K temu shodu prišli so tudi nemški socijalni demokratje Bebel, Singer in Gerisch. K temu shodu je prišlo tudi mnogo delavcev s Češkega, zato se pa govori na tem shodu v nemščini in v češčini. Govorniki niso vsi za generalni strajk. Mnogi imajo proti generalnemu strajku več pomislekov in mislijo, da bi se ne dal izvesti. Nekateri delavci pa ne morejo razumeti, čemu bi začenjali strajk samo za politične pravice. Zato priporočajo, da bi ob enem delavci zahtevali osemurni delavnik, kateri bi imel za delavce več pomena, nego volilna pravica. Sploh se opaza, da politična zavest tudi mej tovarniškimi delavci v Avstriji še ni dosti razvita, da torej mnogi ne znajo političnih pridobitev še prav ceniti.

Rusini. Shoda rusinskih zaupnikov v Lvovu se je od 300 povablencev udeležilo 120, mej njimi več državnih in deželnih poslancev. Poslanec Rozonovski je predlagal sledeči program: 1. Rusini stojé na stališču narodnega programa „Rade Ruske“ iz 1848. leta in hočejo, da se rusinski narod razvije kot samostojni narod, veren veri in obredu svojih očetov, veren avstrijski državi in cesarju. 2. Rusini stojé na temelju ustave in se bodo potegovali, da se uresniči v njih njim zagotovljene pravice, pred vsem se bodo ozirali na pravice kmetkega in meščanskega stanu. 3. Vse rusinske narodne moči naj se združijo na narodni podlagi v skupno organično delo in če treba na odločen odpor. 4. Rusini se hočejo poganjati za popolno avtonomijo njih naroda in odpravo vsacega tujega vpliva na njih stvari. 5. Rusini se naj zavezujejo le s takimi elementi, ki so pravični proti rusinskemu narodu in stojé na demokratičnem stališču. Vladi in sedaj merodajnim strankam bodo tako dolgo nasprotovali, dokler ne premeni sedanjega Rusinom sovražnega sistema. Točke 2, 3 in 5 so se nespremenjene vsprejele. K 4. točki se je privzel dostavek: „Zatorej zahtevajo Rusini, da se namesto deželne avtonomije postavi narodna avtonomija, ali pa sklene narodnostni zakon. Prvi

točki so pa nasprotovali Starorusini z vso cdločnostjo. Po njih mnenju so Rusini le del ruskega naroda in zatorej se ne more govoriti o samostojnem rusinskem narodu. Da se je o tem glasovalo, gotovo bi bil nastal največji razpor. Zaradi tega se je pa prva točka izročila posebnemu odboru desetih članov, da o njej poroča prihodnjemu shodu rusinskih zaupnikov, ko jo poprej dobro pretrese. Shod se je izrekel, da naj rusinski poslanci pojdejo v opozicijo. Skoro nobeden ni bil za to, da bi Rusini podpirali vlado.

Ruski listi se največ veselé, da se je sklenila trgovska zveza z Nemčijo. Peterburški listi brez izjeme vidijo v tem znamenje, da je Nemčija nastopila Rusiji prijaznejšo politiko. „Grazdanin“ pravi, da je Nemčija popolnoma zadovoljila rusko narodno čuvstvo, katero je bilo žalila s svojim dvournim postopanjem na berlinskem kongresu. Cesar Viljem storil je vse, kar je mogel, da se spravi z Rusijo. Prijateljstvo mej Nemčijo in Rusijo stoji na realnih tleh te pogodbe, dočim rusko-francoske simpatije nimajo nobenih trdnih tal pod seboj. Ruske simpatije za Slovane 1876. leta kažejo, da iz samih simpatij še ni nič. Sporazumljenje z Nemčijo daje Rusiji vse, kar se je dalo doseči mirnim potom. V sporazumljenju z Avstrijo vidijo časopisi dobro podporo za mir. To sporazumljenje pa nima le gospodarskega pomena, temveč še mnogo večji politični. Politično obnebe je popolnoma čisto. — V Parizu pač ne bodo radi videli, da Rusi pred vsem vidijo svoje koristi v sporazumljenju z Avstrijo in Nemčijo, ne pa s Francijo. Nam se stvar zdi naravna, kajti car ni prijatelj republike in mi v zvezo mej Rusijo in Francijo nikdar prav verjeti nismo mogli.

Brazilija. Admiral de Mello nikakor ne misli še se podati. V Desterru v državi Santa Catarina si je osnoval popolno vlado, kateri načelnik je on. Državi Santa Catarina in pa Parana sta popolnoma v rokah vstašev. V Rio Grande do Sul ima vlada le še nekatera pristanišča v rokah, drugi kraji so pa v rokah vstašev. V sosedni državi Sao Paulo je tudi močna vstaška stranka. Celó država Rio de Janeiro ni brez vstašev. Peixota le predobro čuti, da vstaje še ne bode kmalu konec. Zato že misli na to, da bi obnovil dva stara dekreta, po katerih bi bil vsakdo brez sodbe ustreljen, ako bo podpiral vstajo. Mnogi mislijo, da prej ne bode vstaje konec, da se obnovi cesarstvo ali pa razpade Brazilija v več manjših držav.

Slovstvo.

Nove Šmarnice.

V zalogi „Katoliške Bukvarne“ v Ljubljani izšle so za leto 1894 nove „Šmarnice“ z naslovom: *Salve Regina* ali razlaganje molitve Češčena bodi Kraljica za Šmarnično opravilo. Spisal Jožef Kerčon, duhoven ljubljanske škofije. Z dovoljenjem prečastitega knezoškofijstva ljubljanskega. V Ljubljani, 1894. Zopet

nova knjiga iz spretnega peresa nabožnega slovenskega pisatelja, veleč. g. župnika in duh. svetovalca Jožefa Kerčona, kateri je podal že v svojih prejšnjih spisih vernemu slovenskemu ljudstvu mnogo koristnega gradiva in zasejal veliko dobrega zrna, ki je gotovo že tudi dober sad obrodilo.

V gornjih „Šmarnicah“ razlaga nam pisatelj v edenintridesetih dneh meseca majnika molitev „Salve Regina“ — Češčena bodi Kraljica, katero sedaj tako pogosto molimo in je po vsaki tihi maši celo od svetega Očeta zapovedana. V tej knjigi poklada pisatelj bralcu zopet množico lepih nauk, povzetih iz najboljših virov, na srce in vpleta mnogo mičnih izglede.

Prepričani smo, da bodo pobožni Slovenci z veseljem posegli po tej knjigi, kajti za njeno vrednost nam že zadostno jamči ime izbornega pisatelja. — Knjiga obsega 318 strani in stane vezana v pol usnje 90 kr., v usnje z marmorirano obrezo 1 gld., v usnje z zlato obrezo 1 gld. 20 kr.; posamezni iztisi po pošti 10 kr. več.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. marca.

(Presvetli cesar) pelje se jutri v Opatijo. V Ljubljano pride vlak ob 5 uri 32 minut zjutraj in odpelje ob 5. uri 47 minut. Zajutrkoval bode cesar v Ljubljani v vlaku. Iz Opatije se bode cesar vračal skozi Ljubljano dné 30. t. m. V Ljubljano pride dvorni vlak ob 12 uri 10 minut po noči in ostane pet minut, potem se pa dalje odpelje.

(Osebné vesti.) Dr. Vladimir Globočnik pl. Sorodolski je imenovan za ministerskega tajnika v finančnem ministerstvu. — Dr. Franc Zbašnik, okrajni komisar v Radovljici, je prestopil v deželno službo ter je imenovan za prvega tajnika pri kranjskem deželnem odboru. — Poštna praktikanta gg. Al. Potokar in Iv. Zadnik sta imenovana za poštne asistente v Ljubljani.

(Naznanilo dolenjanskim vinogradnikom.) Vodstvo kmetijske šole na Grmu objavlja sledeče naznanilo: Vsled sklepa veleslavnega deželnega odbora kranjskega z dne 20. marca 1894, št. 2911, bode letos na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Rudolfovem tridnevni cepilni tečaj o suhem ali lesnem cepljenju ameriških trt in sicer dne 16., 17. in 18. aprila t. l. Ta cepilni tečaj je namenjen vsem vinogradnikom črnomaljskega in novomeškega političnega okraja ter je udeležba vsakemu dovoljena. Tistim, katerim bi bilo težavno se tukaj tri dni na lastne stroške vzdržati, je dovoljena denarna podpora 1 gld. na dan in sicer je ta tako odmerjena, da jo dobi 15 prosilcev iz metliškega, 15 prosilcev iz črnomaljskega sodnijskega in 20 iz novomeškega političnega okraja. Kdor želi to podporo dobiti, vloží naj najkasneje do dne 10. aprila t. l. nekolikovano prošnjo do podpisane vodstva, v kateri naj g. župnik s pečatom in podpisom potrdi vrednost prosilčeve. Podpora se

za vse dobro in potrebno. V kratkih besedah hočem dokazati, da je ustanovitev tega mladega društva bila ne le umestna, ampak kar naravnost rečeno tudi neobhodno potrebna, in želel bi le, da bi po vsej širni slovenski domovini osobito v takih okrajih, kjer se nahaja mnogo delavcev, kakor v rudokopih, pri tovarnah itd. res za ljudski blagor in za krščanski značaj naroda vneti domoljubi take družbe osnovali.

Kakor ste pozvedli iz domačih listov, je vlada našega milostnega vladarja predložila državnemu zboru v posvetovanje nov volitveni zakon, po katerem se ima pravica voliti poslance v državni zbor razširiti ter sploh tako uravnati, da bode osobito delavski stan prišel do pravice voliti svoje zaupnike, poslance, ki se bodo v državnem zboru imeli potegovati za pravice delavskih stanov. Ker je resna volja presvitlega cesarja, da zadobe delavci tudi to pravico, smemo nadejati se, da nastopi kmalu nova doba, v kateri bodo delavci imeli pravico pa tudi dolžnost zbirati si svoje zaupnike v državni zbor in moja, kakor gotovo vseh pravih za krščanski red v človeški družbi vnetih domoljubov želja je, da bi delavski stan bil za ta poklic bolj pripravljen kakor je bil svojedobno naš kmetijski stan, kateremu se je l. 1848 tudi obetala zlata doba in ko je kmetijski stan zadobil pravico voliti svoje poslance, malo se je briga za to pravico, deloma pa je premalo uvaževal velik pomen volitev in tako je prišlo, da so njegovi zastopniki v drž. zboru skovali prav mnogo

takih postav, katere so prouzročile, da je kmetijski stan sedaj v najžalostnejših odnosih in da se obče govori le o propadanju kmetkega blagostanja. Obečali so mu svobodo in zlato dobo, a sledila je le prebridka prevara. Ko je nekdanja deputacija mož pred vladarja pritožujoča se, da nove postave jim zelo škodujejo, bil jim je odgovor, da postave sklepajo poslanci, in kakeršne so poslali, take imajo tudi postave.

Zato bi želel, da bi bili delavci našega naroda bolje pripravljeni na to dobo. Gotovo je, da se bodo tudi njim vsiljevali za dobre svetovalce tako zvani socijalisti, ki se sedaj potegujejo za volilno pravico tudi za delavski stan, kar je hvalevredno in za kar mora biti vsakteri krščanski mož, ki sluša na nauke sv. očeta papeža, ki se v svojih okrožnicah tako odločno poteguje za pravice tudi delavskih stanov. Gluh in slep bi bil, keđer bi se upiral tej tirjavi, ki je povsem opravičena in ravna se le, da se ta pravica srečno vporabi. Omenjena socijalistična stranka obeča delavskemu stanu, prav tako kakor nekdanj kmetskemu stanu, zlate čase, toda vse ne bo tako iziti zamoglo, ker po njihovih naukih razrušiti bi se moral ves krščanski družbinski red v človeštvu in nastale bi zmešnjave, ki bi prouzročile osodepolne prekucije in „izvoljeni rod“ spekulira na to, da bo potem na razvalinah zopet napočila zanj prava doba žetve, zato osobito na Dunaju vidimo, da večina voditeljev te stranke je židovskega rodu! Ta stranka pa ima dve glavni napaki poleg pretiranega svojega

programa, da se nič ne briga za narodnostno idejo, še manj za vero in Boga; za nje je le tukajšno življenje vse, na večnost ne mislijo. In prašam sedaj, ali zamoremo kot zvesti sinovi slovenskega naroda, ki spoštuje to, kar je učila nas mila mati, namreč ljubiti mili materinski jezik in sveti križ, mirno gledati in brezskrbno zreti v bodočnost? Jaz za se sem prepričan, da slovenski rod se je ohranil v trdnem boju svoj obstanek le, ker je bil veren, krščansk in le kot veren in katolišk ima zagotovljeno svojo bodočnost. Zgubi svojo narodnost, za katero se socijalistična stranka nič ne briga, zgubi svojo vero, zgubil se bo v morju mejnarnostij. Naši stranki pa ne dopušča ni srce ni vest, da bi nemi ostali in prepustili dobri naš delavski slovenski stan takim pogubljivim naukom. Prav iz tega vzroka je Vaš za Vaš dušni in telesni blagor vneti gospod župnik ustanovil to društvo, prav zato, da bolje vnamemo lučezem v Vaših središ za to dobro in potrebno društvo, katero naj bode pravo ognjišče, krog katerega se bode in z vami vsi pošteni krščanski domoljubi močje iz vašega stanu, ki si služijo svoj kruh s svojimi žuljavimi rokami, zbirali, da se posvetujete skupno v vseh zadevah, tikajočih se vaših pravic, potreb in težav, da skušate uravnati jih v vaš prid na podlagi edino pravih večno resničnih načel, ki jih uči krščanstvo. Bodimo složni in kakor naši verni pradedje vedno zvesti Bogu in mili domovini!

(Dalje sledi.)

bode zadnji dan tečaja pri vodstvu izplačala. Preč. gg. župniki so najljubše naprošeni, da blagovolé to naznanilo svojim župljanom objaviti.

(Iz Maribora.) Cerkev in narava sta praznovali veliki teden. Vreme je bilo hladno, solnce se je le malokedaj za kratek čas prikazalo izza oblakov. Cerkev pa se je spominjala rešilnega čina našega Zveličarja s svojimi otožnimi opravili. Po navadi prejšnjih let izvrševali so nekatera opravila prem. knezoškof, a druga so oskrbljevali preč. g. stolni župnik. Vendar so bili premil. knezoškof pri vseh opravih navzoči, predpoldan in popoldan. Posebno veliko ljudij je zabilo vsakokrat v cerkev popevanje psalmov in lamentacij, ki so jih popevali gg. bogoslovci in stolni vikarji. V petek in v soboto pa je bilo zaradi božjega groba obiskovanje cerkva še številnejše. — V soboto popoldne se je slavilo po završenem skupnem matutinu vstajenje našega Zveličarja. Cerkev je spremenila svojo žalost v veselje. Obhod s sv. Rešnjim Telesom so vodili premil. knezoškof z obilno asistenco. Pred sv. Rešnjim Telesom so hodili gg. bogoslovci, ki so povečevali sijajne trenutke s prekrasnim petjem, za sv. Rešnjim Telesom pa so se vrstili v obilnem številu različni civilni in vojaški dostojanstveniki in za njimi se je trla množica pobožnega ljudstva. Na Velikonočni praznik so celebrirali prevz. vladika pozno službo božjo, v ponedeljek pa preč. g. kanonik dr. Križanič. V nedeljo nas je razveselil obilni pevski zbor pod vodstvom neutrudnega pevovodje L. Hudovernika s prelepo Stehl-ovo Missa solemnis, v ponedeljek pa z živahno M. Brosigovo instrumentalno mašo. — In kaj naj rečemo o prelepi in očarujoči skladbi „Aleluja.“

(† Fran Hribar.) Umrli je danes po noči črkostavec g. Fran Hribar po dolgi in mučni bolezni. Poslednja leta posloval je v „Katoliški tiskarni“. Bil je izvrsten delavec v svoji stroki in blag človek. Naj v miru počiva.

(Najstarejši politični uradnik Primorske) je, kakor se nam poroča iz Istre, Aleksander vitez Elusheg, vladni svetovalec in okrajni glavar v Poreču. On služi od dne 30. oktobra 1852 ter je že l. 1892 dovršil 40letnico službovanja. Slovani so upali, da bode vpokojen, ko dovrši 40letnico, no, žalibog še je upraviteljstvo poreškega okraja v njegovih rokah in dokler bo on tam, Hrvati ne bodo mogli ne politično in ne kulturno napredovati, ker nimajo nepristranskega glavarja. Koliko časa bode on še upravljal v poreškem okraju, nam ni znano, no, da vsak dan njegovega bivanja v Poreču pomenja za Hrvate mesec dnij nazadovanja, tega pa smo popolnoma preverjeni.

(Namestu venca na grob umrlega župnika Jarca v Dolu) podaril je g. vodja in poslanec Fran Povše 10 kron za katoliški sklad.

(Ponarejevalci denarjev.) Na Visokem nad Kranjem zaprli so Franca Štefeta, ki je bil že leta 1877 zaradi ponarejevanja denarjev eno leto zaprt, ker je zopet na sumu, da je ponarejal nove desetice. Orožniki so namreč vpricho župana M. Barle-ta preiskali stanovanje Štefetovo ter našli razne kosove cinka od žlic in krožnikov, na katerih je bilo že poznati znamenja novih desetec po 10 in 20 vinarjev. Nekaj takih ponarejenih desetec je Štefe tudi že v Kranju oddal v neki prodajalnici.

(Cigani konja ukradli.) Dne 23. marca po noči ukradena sta bila posestniku J. Severju v Vižmarjih dva konja, cenjena na 300 gld. Ljudje sumijo, da so konja ukradli trije cigani, ki so prejšnjo noč spali v hlevu imenovanega posestnika. Konja so gnali tatovi, kakor kaže sled, v smeri proti Klečam in Černuham.

(Nezgoda.) V umetnem mlinu g. Pavšlerja v Kranju poslujočega 32letnega Fr. Klopčiča prijel je vsled njegove neprevidnosti jermen pri transmisiji. Poškodoval ga je nevarno na rokah in nogah. Na Veliko nedeljo je revež v bolnišnici umrl vsled hude poškodbe.

(Mož v Ameriki — žena doma.) Iz Velikih Lašč 25. marca 1894. Veliki petek popoldne so raztelesili v tukajšnji mrtvašnici otroško truplo. Ta otrok je bil sad zakonske nezvestobe neke žene, katere mož je v Ameriki. Neusmiljena mati je novorojenca umorila; jeli ga je naravnost zadušila ali le nalašč zanemarila, da je oslabil — to ni dognano. Skrivala je potem mrtvo truplo nekaj dnij — imela je zavito v predivo v omari. Ker se je pa le bala, da bo njena hudobija prišla na dan in jo je zraven tudi vest pekla, naznanila se je sama tukajšnjemu sodišču. Huda kazen jo je zadela takoj

— v spremstvu orožnika je morala nesti sama mrtvega otroka pri belem dnevu skozi vas k sodišču. Taka mati pač zasluži hudo in občutljivo kazen, kateri gotovo ne bo ušla; usmiljenja vredna sta le njena dva zakonska otroka.

(Umrli) je dne 26. t. m. nenadoma mil. gosp. Fosco, škof v Šibeniku v Dalmaciji. Rojen je bil l. 1826 in škof šibeniški od l. 1876.

(Od nekod ob dolenski železnici.) Spodbudno je gledati veliki teden, kako verno ljudstvo pridno prihaja k božjemu grobu ter ondi časti Zveličarja. Žalibog, da pridejo take dni v cerkev tudi ljudje, ki ne poznajo dostojnosti pred sv. Rešnjim Telesom, ter pri vsej svoji oliki in omiki ne dajo najmanjšega znamenja, da verujejo v najsvetejšo skrivnost. Pride z rokami na hrbtu ali na trebuhu — pogleda božji grob — ne napravi križa, sploh nikakega znamenja spoštovanja do presvetega zakramenta, ter odide. Dobro nam je znano, da so takemu obnašanju vajeni po mestih in večjih trgih — a zunaj na deželi bi moralo biti obnašanje dostojnejše že iz ozira na nepokvarjeno ljudstvo. Ljudstvo naše ima dober spomin — da rabim besede „Narodovega“ člankarja — in to ljudstvo si tudi v spomin vtisne tako obnašanje ob času, ko je do malega vse zatopljeno v pobožnost; zato se pa že sedaj večkrat britko pritožuje nad takim „vzgedno-verskim“ življenjem. Duhovniki torej pač ne morejo upati, da bi iz vseh ljudij, zlasti iz nekaterih, naredili same redovnike — trapiste, temveč zadovoljni bi bili, ako bi saj toliko dosegli — če tudi s pomočjo jezuitov in lazaristov, da bi naši naprednjaki (te zlasti imamo namreč v tem poročilu v mislih) spolnovali saj najimennitnejše krščanske dolžnosti ter ljudstvu ne bili naravnost v spodtikljej. Naj se le ob svoje prsi blijejo naši „razsvitljenci“ ter povdarjajo svoje katoličanstvo — le predobro jih poznamo, sami nam dajejo dovolj prilike zato!

(Zdravje v Ljubljani.) Od dne 18. do 24. t. m. je bilo v Ljubljani 13 živih rojenih, 2 mrtva rojena in 21 jih je pa umrlo. 1 je umrl za škariatico, 1 za legarjem, 2 za davico, 4 za jetiko, 1 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 2 vsled starostne oslabelosti, 9 za različnimi boleznimi. Meji umrlimi je 10 tujcev in 12 iz zavodov. Zbolelo jih je 6 za škariatico in 1 za davico.

(Kosciuszkovo stoletnico.) Minolo soboto so Poljaki slavili stoletni spomin, kar je Kosciuszko bil postal diktator poljski. V Krakovem so mu postavili spomenik na mestu, kjer je on pred sto leti prisegal. Časopisi so izšli okrašeni.

(Iz Prage.) dne 20. marca: „Po dvaceti peti letih“ je naslov knjižici, ko je spisal šolski vodja Kötzel v spomin obletnice smrti nadarjenega pesnika in iskrenega rodoljuba, duhovnika Fr. Jar. Vacka-Kamenicekega. Namen pisateljev ni, da bi popisoval življenje slavnega pokojnika, to se je zgodilo kmalu po njegovi smrti l. 1869 in pozneje l. 1885 pri odkritju spomenika, ampak, da bi se našlo v sedanjem in prihodnjem času mnogo posnemalcev, ki bi se ravnali po njegovem geslu: „s lidem a pro lid“. — Društvo narodnega gledališča je odkolnilo odborov predlog, da se sezida v Pragi drugo češko gledališče. Isto tako se je zgodilo s prošnjo dr. bar. Pražaka za podporo češkemu gledališču v Brnu. — Surovost je v nekaterih slojevih ljudij se tako razširila, da jim ni nič svetega, i grob ne. V zadnjih dnevih so našli pazniki na olšanskem pokopališču, da so nekatere rodbinske rakve s silo odprte bile. Z altarjev so odnesli hudobneži svečnike, sveče, polomili, kar jim ni ugajalo. Celo mrličev niso pri miru pustili, ampak odprli krste in kradli. Kapelice so bile vse oskrunjene. Isto se je zgodilo v kapelici na pokopališču v Zgornji Šarki. Kipu sv. Janeza so odsekali glavo in jo odnesli, kip razbili in ga tako nazaj na altar postavili. Razpisana je nagrada 100 gld. temu, ki o krivcih kaj gotovega ovadi. — Dne 18. t. m. je umrl nekdanji vodja češke realne gimnazije v Pragi, star 76 let. Bil je jeden najboljših čeških pedagogov. Vse svoje dni je deloval neumorno za svojo domovino. Izmed njegovih učencev na jičinski gimnaziji, kjer je bil več let, živi še dr. Rieger. Pokojnik je občeval skoraj z vsemi češkimi prvaki: Jungmannom, Klieperom, Štulcem, Zelenim itd. — Deželni poslanec Janda je bil izvoljen za predsednika češkega oddelka zemljedeljskega sveta, a cesar ga ni potrdil. Seveda ni moglo biti drugače, kajti govoril je vlni dne 6. maja tako protidinstično, da ga je moral deželni predsednik grof Thun posvariti in zavračati. Omenil je takrat, da ne pojde češki narod po tej poti za njim (Jando) in njego-

vimi tovariši. — Doležal in Dragoun, Mrve morilca, sta obsojena na 10 let težke ječe, tudi Křiž kot so-kriv mora prestati isto kazen. Křiževa žena, Vojtěch in Čížek so oproščeni.

(Mesožeri na veliki petek.) Bogataji imajo že nekaj let v Parizu navado, da napravljajo na veliki petek velike pojedine, pri katerih tudi jedo — meso. Tudi letos je bilo več takih poedin, kjer so bogataji brezozirno udrihali zoper krščanstvo in sploh zoper vse vere. — Lepa znamenja za prihodnost!

(Proslavljanje Košuta v Reki.) Društvo reških turistov je proti volji njegovega predsednika grofa Karola Szapary-ja na svojih društvenih prostorih razobesilo črno zastavo ob Košutovi smrti. Zaradi tega je odstopil grof Szapary od predsedništva in nadvojvoda Jožef odložil pokroviteljstvo.

(Vojna skušnja) je vedno bolj redka v vojni. Pomladi postanejo poslednji nadporočniki, ki imajo še vojno svetinjo, stotniki. Znamenje vojne skušenosti popolnoma izgine izmed nižjih častnikov. Tudi mej višjimi častniki so vedno redkejši taki, ki so že bili v vojski. Nahajajo se že polkovniki, ki še niso bili v vojski, in drugo leto že nekateri postanejo generalni majorji. Tako kaže, da tudi izmed generalov izgine vojna skušenost. Res so sedaj velike vojaške vaje podobne vojski, ali vendar se ne vé, če pri njih vojskovodje pridobé tako skušenost, kakor v resnični vojski. Sicer pa v drugih evropskih vojnah ni dosti drugače in so zlasti v Nemčiji tudi že redki častniki, ki so se proti sovražniku bojevali.

Društva.

(Lepo pisanko) prejelo je „Podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju“ od vrlih Slovencev mariborskih. Gospod France Dolenc, znani narodni trgovec v Mariboru, nabral je mej tamošnjimi rodoljubi svoto 142 gld., reci stodvainsirideset goldinarjev, ter jo poslal odboru imenovanega društva kot velikonočen dar. Meji darovalci se najbolj odlikuje posojilnica v Mariboru, ki je temu društvu kakor vsako leto tako tudi letos naklonila 50 gld. Za to sledi društveni ustanovnik g. dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru, ki je leta 1893 temu društvu daroval 50 gld., letos pa je podaril 30 gld. Meji letošnjimi darovalci nahajamo mnogoštevilno zastopano prečastito duhovščino mariborsko. To so sledeči preč. duhovniki: Dr. Jožef Pajek, kanonik, daroval je 2 gld., Lovro Herg, kanonik, 5 gld., dr. Ivan Križanič, kanonik, 5 gld., J. Bohine, stolni župnik, 2 gld., dr. Ivan Mlakar, vodja semenišča, 2 gld., dr. Anton Medved, profesor verzakona, 2 gld., Jakob Kavčič, korvikar in katehet, 1 gld., Jožef Zidanšek, profesor bogoslovja, 2 gld., msgr. Fran Kosar, stolni dekan, 1 gld., Al. Haubenreich, upravitelj, 1 gld., Karol Hribovšek, ravnatelj, 1 gld. Nadalje so darovali gg.: Rapoc Jožef, posestnik 1 gld., dr. Feliks Ferk, zdravnik, 1 gld., dr. Ferd. Dominik, odvetnik itd., 5 gld., Jožef Perko, žel. uradnik, 2 gld., Alojzij Rakovec, žel. uradnik, 1 gld., Ivan Belš, pot. učitelj, 1 gld., J. Berdajs, trgovec, 1 gld., Fr. Brolich, c. kr. profesor, 1 gld., Josip Žitek, c. kr. profesor v pokoju, 2 gld., Ivan Supan, posestnik, 1 gld., Pavel Simon, knjigovodja, 1 gld., Bernard Jentl, prokurist, 2 gld., V. König, lekarničar, 2 gld., Fr. Holasek, trgovec, 1 gld., Josip Melzer, trgovec, 1 gld., M. J. Nerat, nadučitelj, 1 gld., Henrik Schreiner, ravnatelj c. kr. učiteljskega, 3 gld., dr. Terč, zdravnik, 2 gld., J. Fontana, trgovec, 1 gld., J. Pavlič, c. kr. poštni kontrolor, 1 gld., Makso Moric, trgovec, 1 gld., Simon Gorčenič, c. kr. finančni svetnik, 1 gld., dr. Fr. Radej, c. kr. notar, dež. poslanec itd., 2 gld., Fr. Kočevar, vinski trgovec, 1 gld., France Dolenc, trgovec, 2 gld. — Iskrena hvala vsem blagim darežljivim prijateljem revnih in marljivih velikošolcev na Dunaju. Bog jim plati stotero! Dalje darove sprejema: Vč. g. društveni blagajnik dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, ravnatelj v Avguštinu, Dunaj, I., Augustinerstrasse 7.

Telegrami.

Dunaj, 27. marca. Včeraj so na shodu socijalnih demokratov nekateri govorniki se izrekli za občni štrajk, drugi pa proti njemu. Shod je sklenil brzojavno poprašati, če so sklicevatelji v nedeljo razpuščenega shoda odposlancev omladinskih društev v Mladi Boleslavi, katere so zaprli. Še zaprti, da bode potem sklepal, bi se li pritožili pri vladi.

Dunaj, 28. marca. Danes semkaj došlega ogerskega ministerskega predsednika Wekerle-ja je cesar dopoldne vsprejel v avdijenciji.

Sredeo, 27. marca. Pričakuje se, da se knez kmalu povrne iz inozemstva.

Sredeo, 27. marca. Vodstvo ministerstva notranjih stvari se je začasno izročilo poli-

cijskemu prefektu Lukanovu, vodstvo učnega ministerstva pa generalnemu tajniku Genčevu. Titular teh dveh ministerstev je ministerski predsednik Stambolov.

Madrid, 27. marca. V San Lucaru je bila demonstracija 2000 delavcev, ki nimajo dela. S silo so delavci pobrali kruh pri pekih. Župan je brzojavno iz Cadixa poklical vojakov na pomoč.

Rim, 27. marca. Dne 29. t. m. otvori se tukaj zdravniški shod. Pri otvorjenju bodeta kralj in kraljica. Učni minister Baccelli bode pozdravil člane kongresa, ministerski predsednik bode govoril v imenu vlade, župan knez Ruspoli v imenu Rima in profesor Virchow v imenu poslednjega kongresa, ki je bil v Berlinu.

Želodec se ohrani zdrav z rabo premovane tinkture za želodec. Naročila sprejema lekarna Piccolijeva v Ljubljani. 1 steklenica velja 10 kr. 584 1 10-9

Umrli so:

23. marca. Alojzij Rebol, delavčev sin, 8 mesecev, Streliške ulice št. 11, škrlatica.

24. marca. Marija Savenc, 17 let, Cesta v mestni log 4, jetika.

25. marca. Franc Semic, agent, 26 let, Kravja dolina 11, jetika. — Irena Keesbacher, dež. vlade svetnika žena, 54 let, Turjaški trg 6, spridenje trebušnih delov. — Jera Sinkovic, delavka 74 let, Kravja dolina 24, vodenica. — Adalbert Feldstein, železniški delavec, 45 let, Kravja dolina 21, spridenje jeter. — Marija Potisek, gostija, 73 let, Karlovska cesta 7, naduha. — Alojzija Rudolf, delavčeva hči, 9 mesecev, sv. Petra cesta 70, meningitis capillaris. — Jernej Jerman, hlapec, 48 let, Karlovska cesta 4, kap.

V bolnišnici:

22. marca. Magdalena Bizjak, gostija, 77 let, ostarelost. — Pavel Osredkar, gostič, 72 let, vnetica črev in želodca.

23. marca. Gregor Dragar, delavec, 48 let, sarcoma maxillar.

25. marca. Anton Keber, posestnikov sin, 28 let, jetika.

Tuji.

26. marca.

Pri **Slonu**: Žizek, doktorjeva soproga; Seidl, c. in kr. stotnik konjice, in Klimesch iz Gradca. — Kante iz Sežane. — Ribnikar iz Logatca. — Medvešek iz Opatjesela. — Valenčič iz Trnovega. — Andoljšek iz Drage. — Demšcher iz Gorenje Vasi. — Hill, Rumel, inženirja, iz Višnje Gore. — Ravnik iz Bleda. — Gorjup iz Kamnika. — Pressburger z Dunaja. — P. Morosutti iz Št. Vida. — dr. Ed. Brink iz Čabara. — Majdič iz Jarš.

Pri **Matiju**: Cecilija Oser, zasebnica; Szaivert, Berger z Dunaja. — R. pl. Schiwizhoffen iz Weigelsdorfa. — Janžar iz Maribora. — Avg. Eudrio iz Inomosta. — Koller iz Beljaka. — Tribel iz Trsta. — Gagylake, Schuster, dr. Urpani, Schneider iz Gradea. — Kacič iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Krenn iz Zagreba. — Baš iz Celja. — Duile iz Gradca. — Karolnik iz Kamnika.

Pri **avstrijskem caru**: Avg. Baumer, učitelj, od sv. Heme. — Božena Černin z Moravskega.

Pri **Juznem kotodvoru**: Uranešič, vinotržec, iz Karlovca.

Tržne cene v Ljubljani

dné 24. marcija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5 70	Surovo maslo,	86
Ječmen,	6	Jajce, jedno	2
Oves,	6 45	Mleko, liter	10
Ajda,	7 40	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5	Telečje	62
Koruza,	5 40	Svinjsko	66
Krompir,	1 8	Koštrunovo	40
Leča, hktl.	14	Piščanec	70
Grah,	14	Golob	20
Fizol,	8	Seno, 100 kgr.	2 94
Maslo, kgr.	96	Slama, 100	2 67
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. m.	6 20
Speh svež,	58	" mehka, 4 " "	4 80

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja		razmera v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. jut.	737-2	-2-2	sl. svzh.	jasno	
27. 3. u. pop.	735-9	11-4	sl. zap.	oblačno	0-00
9. u. zveč.	737-2	4-4	sl. vzh.	jasno	
Srednja temperatura 4-5°, za 1-3° nad normalom					

Katoliška tiskarna v Ljubljani javlja cenjenim sodrugom in tovarišem da je po dolgotrajni mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajoče, umrl včeraj po noči ob polu 12. uri v 34 letni dobi nje večletni, marljivi sodelavec, gosp.

Francišek Hribar.

Pogreb bode v četrtek, dné 29. t. m., iz hiše žalosti, Gradaške ulice št. 22, ob 5. uri popoldne. Sv. maša zadušnica brala se bode v sredo, dné 4. aprila, ob 7 uri zjutraj v župni cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem.

Blagi raniki naj v miru počiva!

V Ljubljani, dné 28. marca 1894.

Zahvala.

180 (1)

Za mnoge in ganljive dokaze sočutja mej dolgo boleznijo in povodom smrti ter za častipolno spremstvo pri pogrebu svoje nepozabne soproge

Irene

za mnogobrojne in prekrasne vence in zlasti za ganljive in pretresljive žalostinke moškega pevskega zbora filharmonične družbe izreka vsem prijateljem in znancem bolesti potrj v svojem imenu in v imenu vseh zalujočih ostalih najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo

Dr. Friderik Keesbacher.

Služba cerkovnika in organista

je izpraznjena v Klostru (Stift Griffen) pošta Grebinj, Koroško (Griffen, Kärnten).

Prosilec mora biti oženjen, dober pevec, žena dobra sopranistinja ali altistinja, ker je skoro vsak dan sv. maša s petjem.

Dohodki so: 100 gld. v denarju, približno 200 gld. od sv. maš, pogrebom in drugih rečij; polja je toliko, da je posetve okolu 20 birnov.

Služba se more takoj nastopiti.

Prošnje s spričali cerknemu predstojništvu v Klostru (Stift Griffen), pošta Grebinj, Koroško (Griffen, Kärnten).

169 3-3

Paulinova kranjska vinopivnica

v Ljubljani, slonove ulice št. 52

toplo priporoča

namizno vino:

specijalno vino:

istrijanca rudečkastega liter 24 kr.
dto rudečega " 28 kr.
* dto belega " 28 kr.
tirolca rudečega " 28 kr.
dto belega " 28 kr.
dolenjsk. cvička rudečk. " 32 kr.
dto dto belega " 32 kr.

*Burgundca rudečega liter 40 kr.
*Sistijanca belega " 40 kr.
*Zelenike (Riesling) bele " 48 kr.
*Terana rudečega " 48 kr.

Za pristnost popolno jamstvo.

Z* zaznam. vina so iz občežnanega vinokletarstva kneginje Hohenlohe

Pivo:

fino bavarsko črno, iz znane pivarne Kundl (ustan. 1658), bavarski bokal (pol litra) 11 kr.

V množini nad 10 litrov v steklenicah, v hišo stavljeno ceneje liter po 1 kr., nad 50 litrov po 2 kr., in zunaj mesta nezačadveno po 6 kr. — Na debelo mnogo ceneje.

176 3-3

Božjast.
se ozdravi, ne da bi se zopet povrnila, tisočeri dokazujejo ta čudovit vspeh znanosti. Oštrina poročila z marko za odgovor naj se pošlje na: 604 20-17
Office Sanitas, Pariz, 20 Boulevard, St. Michel.

Lepa mladinska knjižica!

Darilo za piruhe:

Pomladni glasi
posvečeni
SLOVENSKI MLADINI.
IV. zvezek.
Uredil
IVAN ŠTRUKELJ.
Založili sotrudniki.
Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1894.

Cena mehko vezanemu izvodu je 25 kr., trdo vezanemu pa 35 kr., po pošti 5 kr. več.

Naročnino sprejema Ivan Štrukelj, bogoslovec v Ljubljani, in Katoliška Bukvarna.

II. in III. zvezka je tudi še nekoliko izvodov na razpolago, mehko vezan po 20 kr., trdo vezan po 30 kr.

Lepa mladinska knjižica! -2-

Dunajska borza.

Dné 28. marcija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 25 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 60 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	98 " — "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1025 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	370 " 60 "
London, 10 funtov strl.	124 " 55 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 90 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 85 "
Nemških mark 100	61 " — "

Dné 27. marcija.

Ogerska zlata renta 4%	117 gld. 85 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " — "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	149 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	158 " 90 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 60 "
4% kranjsko deželno posojilo	97 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " — "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	143 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	74 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	51 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 25 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155 " 70 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2945	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. st.	107 " 50 "
Papirnih rubeljev 100	134 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

MERCUR
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnih.